PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

6.6.2012 B7-0284/2012

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Gwinei Bissau
(2012/2660(RSP))

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari,
Ricardo Cortés Lastra
w imieniu grupy S&D

B7-0284/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Gwinei Bissau (2012/2660(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dni 12 i 14 kwietnia 2012 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2012 r., z dnia 3 maja 2012 r. oraz z dnia 31 maja 2012 r.,

– uwzględniając oświadczenia przewodnictwa Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 21 kwietnia 2012 r. oraz z dnia 7 maja 2012 r.,

– uwzględniając decyzje podjęte na nadzwyczajnych szczytach Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (CEDEAO), które odbyły się w dniach 26 kwietnia i 3 maja 2012 r.,

– uwzględniając spotkanie szefów sztabu państw członkowskich CEDEAO, które odbyło się w dniu 14 maja 2012 r.,

– uwzględniając decyzję Unii Afrykańskiej z dnia 24 kwietnia 2012 r.,

– uwzględniając rezolucje Wspólnoty Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) z dnia 14 kwietnia i z dnia 5 maja 2012 r.,

– uwzględniając sprawozdanie misji ekspertów ds. wyborów Unii Europejskiej,

– uwzględniając obowiązek poszanowania demokracji i przestrzegania praw człowieka wynikający z umowy z Kotonu, której Gwinea Bissau jest stroną,

– uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że pierwsza tura wyborów prezydenckich, zorganizowana w następstwie śmierci prezydenta, odbyła się w dniu 18 marca 2012 r.;

B. mając na uwadze, że udział społeczeństwa był nieznacznie wyższy niż w trakcie wyborów parlamentarnych w 2008 r.;

C. mając na uwadze, że wszyscy międzynarodowy obserwatorzy uznali wybory za wiarygodnie oraz że premier Carlos Gomes Jnior uzyskał 48,97% głosów;

D. mając na uwadze, że druga tura została zaplanowana na dzień 29 kwietnia;

E. mając na uwadze, że wojskowy zamach stanu, który miał miejsce w dniu 12 kwietnia i w wyniku którego został obalony tymczasowy prezydent Raimundo Pereira i premier Carlos Gomes Junior, a Zgromadzenie Narodowe zostało rozwiązane;

F. mając na uwadze, że Gwinea Bissau miała sześciu prezydentów w ciągu trzynastu lat, lecz żaden z nich nie zakończył swojego kadencji;

G. mając na uwadze, że w związku z ultimatum CEDEAO junta oswobodziła tymczasowego prezydenta i premiera, którzy byli zmuszeni opuścić kraj;

H. mając na uwadze, że siły zbrojne w demokratycznym praworządnym państwie powinny być posłuszne wybranym władzom cywilnym;

I. mając na uwadze informacje o grabieżach, łamaniu praw człowieka, a w szczególności o samowolnych aresztowaniach i brutalnym tłumieniu pokojowych demonstracji;

J. mając na uwadze, że Gwinei Bissau przyznano 102 800 000 EUR w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju;

K. mając na uwadze, że gospodarka Gwinei Bissau jest jedną z najuboższych i najbardziej zależnych w całym regionie, a pomoc międzynarodowa dostarcza budżetowi państwa 80% środków;

L. mając na uwadze, że kryzys polityczny odwrócił uwagę od potrzeb ludności i niechybnie prowadzi do kryzysu humanitarnego;

M. mając na uwadze, że zdecydowane wsparcie wspólnoty międzynarodowej może pomoc Gwinei Bissau odnaleźć drogę do rozwoju i powrotu do porządku konstytucyjnego;

N. mając na uwadze decyzję Rady Unii Europejskiej o podjęciu działań skierowanych do sześciu osób, „które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu i stabilności Gwinei Bissau”;

O. mając na uwadze decyzję Banku Światowego i Afrykańskiego Banku Rozwoju o zawieszeniu udzielanej przez nie pomocy;

P. mając na uwadze, że Unia Afrykańska zawiesiła członkostwo Gwinei Bissau we wszystkich swoich organach i grozi puczystom sankcjami;

Q. mając na uwadze, że Międzynarodowa Organizacja Frankofonii zawiesiła członkostwo Gwinei Bissau w tej organizacji;

R. mając na uwadze, że od 2007 r. Biuro Narodów Zjednoczonych ds. narkotyków i przestępczości (ONDUC) podkreśliło, że Gwinea Bissau jest krajem tranzytowym w handlu kokainą z Ameryki Łacińskiej do Europy;

S. mając na uwadze, że polityczni i wojskowi przywódcy oskarżają się wzajemnie o udział w nielegalnym handlu środkami odurzającymi;

T. mając na uwadze, że prezydent Gwinei (Konakry) nazwał wojskowych puczystów „niebezpiecznymi dla regionu handlarzami narkotyków”;

U. mając na uwadze ryzyko nasilenia handlu środkami odurzającymi przeznaczonymi do sprzedaży w Europie nasili się ze względu na objęcie władzy przez wojskowych;

V. mając na uwadze decyzję CEDEAO o wysłaniu kontyngentu 500-600 żołnierzy, którzy mają przygotować wycofanie misji angolskiej;

W. mając na uwadze, że Nigeria ogłosiła gotowość wysłania kontyngentu 320 żołnierzy, a Senegal, Wybrzeże Kości Słoniowej i Togo są gotowe wysłać dodatkowe kontyngenty;

X. mając na uwadze, że koszt operacji szacuje się na 127 000 000 USD w ciągu sześciu miesięcy i że zwrócono się do Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej o jej sfinansowanie;

Y. mając na uwadze, że wojskowi puczyści wyrazili zgodę na przybycie sił CEDEAO;

Z. mając na uwadze, że CPLP pod przewodnictwem Angoli proponuje, aby utworzyć siły interwencyjne pod egidą ONZ, w porozumieniu z CEDEAO, Unią Afrykańską i Unią Europejską;

AA. mając na uwadze, że wojska angolskie, obecne w Gwinei Bissau od marca 2011 r. w ramach dwustronnej umowy zawartej w październiku 2010 r., nie zaczęły się jeszcze wycofywać;

BB. mając na uwadze, że umowa ta została zawarta po zakończeniu przez Unię Europejską udzielania pomocy na rzecz reformy sił bezpieczeństwa;

CC. mając na uwadze rezolucję 2048 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, która nakłada sankcje na sprawców zamachu stanu;

DD. mając na uwadze, że obecny tymczasowy prezydent Republiki Raimundo Pereira i premier Carlos Gomes Jnior odmówili zrzeczenia się mandatu, chociaż zostali zmuszeni do opuszczenia kraju;

EE. mając na uwadze, że umowa o przekazaniu władzy, która została właśnie wynegocjowana przez CEDEAO, wojskowych puczystów i opozycyjne partie i która przewiduje mianowanie prezydenta i rządu zaproponowanych przez puczystów, jest konstytucyjnie nielegalna i legalizuje zamach stanu;

1. potępia zamach stanu w Gwinei Bissau i zaleca zero tolerancji wobec zamachów stanu; domaga się natychmiastowego przywrócenia porządku konstytucyjnego, co oznacza bezwarunkowy powrót na stanowisko tymczasowego prezydenta i przywrócenie do władzy prawowitego rządu i Zgromadzenia Narodowego, ponieważ instytucje te objęły swoje funkcje w wyniku demokratycznych procedur a także domaga się doprowadzenia procesu wyborczego do końca;

2. odmawia uznania jakiejkolwiek instytucji przejściowej, która nie została wybrana w wyborach;

3. domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych nielegalnie w areszcie;

4. potępia fakt, że tymczasowy prezydent i premier zostali zmuszeni do opuszczenia kraju;

5. potępia jakiekolwiek naruszenie praw człowieka, w szczególności wszelką przemoc stosowaną wobec przywódców politycznych i organizacji pozarządowych, i wyraża niepokój szybkim pogarszaniem się bezpieczeństwa ludzi w Gwinei Bissau, a w szczególności bezpieczeństwa żywnościowego oraz opieki zdrowotnej;

6. wyraża zaniepokojenie sprawozdaniami organizacji pozarządowych na miejscu, które informują o stałych i coraz częstszych przypadkach łamania praw człowieka przez nielegalny rząd złożony z puczystów, a w szczególności tłumienia wolności obywatelskich, takich jak wolność słowa, środków przekazu, przemieszczania się i gromadzenia; potępia ponadto samowolne aresztowania, więzienie i przypadki prześladowania wojskowych i polityków demonstrujących przeciwko samozwańczemu rządowi puczystów;

7. domaga się, aby sprawcy łamania praw człowieka odpowiedzieli za popełnione czyny, ewentualnie przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym, i aby sprawcy łamania porządku konstytucyjnego zostali postawieni przed sądem;

8. jest zaniepokojony możliwością wybuchu kryzysu humanitarnego w Gwinei Bissau i wzywa Unię Europejską, ONZ, Unię Afrykańską, CEDEAO i CPLP do koordynowania wysiłków, aby uniknąć takiego kryzysu, w szczególności planując wspólne działania pomocowe, w szczególności w sektorze zdrowotnym kraju, w tym działania wspierające funkcjonowanie głównego szpitala w Bissau, w którym brak niezbędnego wyposażenia materiałów, aby zaspokoić codzienne potrzeby i który nie będzie mógł uporać się z kryzysem w zakresie zdrowia publicznego, pogorszonego zbliżającą się porą deszczową;

9. wzywa CEDEAO, Unię Afrykańską, CPLP, Unię Europejską i ONZ do kontynuowania wszystkich wysiłków na rzecz przestrzegania demokracji i praw człowieka w Gwinei Bissau oraz do koordynowania tych wysiłków, aby przywrócić międzynarodową legalność i demokratyczny porządek konstytucyjny w tym kraju;

10. wyraża zadowolenie z sankcji ogłoszonych przez Unię Europejską i pragnie, aby Rada Bezpieczeństwa ONZ zrealizowała swoje groźby, jeżeli porządek konstytucyjny nie zostanie przywrócony;

11. pragnie, aby Unia Europejska weszła w skład mającej powstać „grupy kontaktowej", nie tylko jako partner w dziedzinie rozwoju, lecz także jako partner w dziedzinie bezpieczeństwa i demokratycznej stabilności;

12. pragnie, aby wysłać pod egidą Rady Bezpieczeństwa ONZ siły stabilizacyjne i misję mającą na celu reformę sił bezpieczeństwa;

13. zwraca się do Unii Europejskiej, ONZ, Unii Afrykańskiej, CEDEAO i CPLP o koordynowanie poszczególnych sił wojskowych z sąsiedzkich krajów, znajdujących się już na miejscu, w szczególności sił Angoli, Nigerii, Senegalu i Burkina Faso; wzywa Unię Europejską, aby zwróciła się do władz krajów, które wysłały siły wojskowe i siły bezpieczeństwa – wszystkie te kraje są krajami partnerskim AKP związanymi umową z Kotonu – aby upewniły się, że siły te nie będą służyć wspieraniu nielegalnego porządku wprowadzonego przez sprawców zamachu stanu ani nie będę naruszać praw człowieka przysługujących ludności Gwinei Bissau;

14. zwraca się do Rady o zbadanie możliwości pomocy przy tej misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) i zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji, aby zaproponowała powrót misji WPBiO do Gwinei Bissau z rozszerzonym mandatem mającym na celu przyczynienie się do reformy sił bezpieczeństwa, zwiększenia zdolności administracji publicznej i wsparcia praworządności, jak tylko prawowite organy odzyskają władzę państwową w Gwinei Bissau;

15. zwraca się do Unii Europejskiej, aby rozważyła możliwość pomocy prawowitemu rządowi Gwinei Bissau w zwalczaniu handlu narkotykami na terenie kraju, który to handel od lat korumpuje siły wojskowe i sektory państwowego aparatu w Gwinei Bissau; przypomina, że szlak handlu narkotykami, który przebiega przez Gwineę Bissau i prowadzi na rynek europejski, łączy się z innymi sieciami przestępczymi działającymi w regionie, a w szczególności z siecią terrorystów w Sahelu i Nigerii;

16. zwraca się do Komisji o dalsze udzielanie bezpośredniej pomocy ludności;

17. domaga się, aby zwalczanie bezkarności i promowanie rozwoju społeczno-gospodarczego w Gwinei Bissau było priorytetowo traktowane w ramach długoterminowej strategii uwzględniającej sytuację i cele na szczeblu regionalnym;

18. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, organom CEDEAO, Unii Afrykańskiej i krajów AKP.